

ризъ. Водолазный корабль на Фултона, кой-то самичье съдише у него, чудно ся щиваше подъ водъ-тж и ся мъркаше отгоръ само тукъ-тамъ на далечны разстоянія. Опыты-ты, что направихъ въ сѫщ-тж годицъ у Брестъ, подадохъ еще по-добръ; Фултонъ тамъ прыснж единъ ветхъ корабль. Иъ за да ся усъврьшенствува система-та му искаше ся връме, а пръвый консулъ нѣмаше колко-то трѣбувао трѣпѣніе; Фултона зехъ да не вѣр-вать и най-сѣтий му прѣѣкохъ и помошь-тж отъ дръ-жавнѣ-тж касеж.

Работа-та Фултону трѣгнж на злъ; по-прѣди не-доволенъ отъ Англіи той и у Франціи вече памира-ше малко съчувствіе, а така той трѣбуваше и съвсѣмъ да напусти драгж-тж си мысль за плуваніе съ парж, като нѣмаше съ что да ж осѫществи. На притѣсне-ный отъ обстоятелства-та механикъ не оставаше друго, а само да си завърне въ отечество-то си. Иъ Амери-канскій посланикъ Ливингстонъ го раздума и му ся обѣща да му прѣдстои. Фултонъ изново съ все срѣдце ся опрятнж на прѣжне-то си прѣдпріятіе, и слѣдъ единъ го-динъ връме вече приготви за опытъ единъ маличкъ ме-денъ параходъ, съ кой-то и прави опыты по р. Сенж. За-стръвенъ отъ сполукж-тж на тыхъ опыты пржгавый раб-никъ въ начяло-то на 1803 л. сгради голѣмъ пароходъ и на неговж-тж сполукж сновяше всичкы-ты си надѣжды; а то му было писано и тоя пжть да му излѣзе на люхъ: прѣзъ нощъ, кога-то на зарань-та щяще прави опытъ, па-роходъ-тъ потънжль, па и само-то му корыто, откакъ го извлѣкохъ изъ водж-тж, намѣрихъ потрошено и раз-бито. То было работа на много-то му непріятели и не-доброжелатели, и горкый механикъ слѣдъ толкова си мжки и неволи сега дотрѣбува да гради новъ корабль. Иъ Фултонъ пакъ не клѣкнж, а откакъ обори увѣря-ванія-та на непріятели-ты си, че пароходъ-тъ ужъ былъ потънжль отъ голѣмж-тж тежнинж на машинж-тж си,